

tiden til Være for det ærede Medlem selv ikke glemme hans Udtalelser om Betydningen af Ordet „vedtagen“ i Grundlovens § 49, Udtalelser, som findes gengivne i Rigsraadets Forhandlinger fra 1864—65. Jeg vil ikke læse dem op. Jeg tror, at det ærede Medlem maasse er for besteden til at høre sine egne Udtalelser igjen. (Afbrydelse). Ja, hvis det ærede Medlem ønsker det, har jeg dem her og skal med Fornøielse læse dem op. (Afbrydelse). Jeg vil altsaa ikke gjøre det; men disse Udtalelser ere det ærede Medlems uvisnelige Hæder, og jeg haaber, at han selv vil bidrage til, at vi ikke skulle se den visne.

Forinden jeg gaar over til de Spørgsmaal, som jeg har i Sinde at rette til enkelte af Regjeringens Medlemmer, før vi slutte, tror jeg, at jeg i Størthed bør recapitulere Resultaterne i det Mindste af den lille Debat, der er ført mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og den høitærede Finantsminister, fordi det er et Punkt, som jeg mener, at Thinget og fremtidige Finantsudvalg bør have deres Opmærksomhed henvendt paa. Jeg skal gjøre det i to Ord og tror ogsaa, at det kan gjøres i to Ord. Det, hvorom det dreiede sig i denne Debat, var, som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, gennem en Underjøgelse at faae klarert, hvorfor Udbyttet af de sjællandske Jernbaner var gaaet saa betydelig ned, netop siden Staten har overtaget dem, og det forekommer mig da, at det kan man vistnok slaa fast som Resultatet af denne Debat, at den Paastand, der er fremjat fra den høitærede Ministers Side, om at Taxtmedfættelsen skulde være Grunden til Nedgang i Udbytte, er urigtig, har ikke kunnet holdes, og at den Paastand, at Nedgangen skyldes Frederiksundsbanens Dvertagelse, heller ikke har kunnet holdes, men har maattet opgives. Resultatet, det positive Resultat bliver dette, at i 1881—82, det vil sige 2 à 3 Aar efter at Frederiksundsbanen aabnedes, og Aaret for Taxtmedfættelsen, altsaa uafhængigt af begge disse Dele, har der fundet en Stigning Sted af Driftsudgifterne af over 25 pCt. Jeg tror, jeg recapitulerer rigtigt, og jeg vil bede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, hvis jeg tager feil, at forrigere mig; hvis han ikke forrigerer mig, anser jeg det for rigtigt, hvad jeg har sagt. Det er mig

om at gjøre, at det kommer til at staa klart for ærede Medlemmer, hvad der er Resultatet af denne Debat. Desuden er det blevet oplyst ved Forhandlingen mellem det ærede Medlem og den høitærede Minister, at der Aaret efter igjen har fundet en yderligere Stigning Sted af Driftsudgiften med 6 à 7 pCt. Derimod er der ikke oplyst Noget om, hvad Grunden var til denne Stigning, og det er begrundet paa, at der mangler Oplysninger, hvoraf man kan se det, men det endelige Resultat er det, at Nedgangen skyldes en meget betydelig Stigning af Driftsudgifterne i de Aar, Staten har bestyret Banerne. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Kritik, jeg ønsker det kun slaaet fast.

Der næst maa det være mig tilladt at gjøre nogle Bemærkninger til den hoiere Regjering; det er ikke kritiske Bemærkninger, det er kun ligefremme Spørgsmaal, jeg anser mig for nødsaget til at fremsætte. Forinden jeg kommer dertil, vil jeg dog blot med det samme gjøre en Henvisning til Statsrevisionens Medlemmer, nemlig vedrørende Sagen om Amtmandsboligen paa Færøerne. Den høitærede Justitsminister søgte i sit Forsvar at paavise, at Amtmanden var væsentlig uskyldig. Han bebreidede mig, at jeg ikke havde givet Oplysning om enkelte Smaasummer, som han mente, jeg kunde finde paa det samme Sted, hvor jeg havde fundet de andre Summer. Den høitærede Minister tager feil; de smaa Summer findes nemlig ikke der, men i et Bilag, som for længe siden er ude af min Raadighed; i Rigsdagstidenden staar det nemlig ikke. Men den høitærede Justitsminister og navnlig det ærede Medlem for Færøerne (Varensen) søgte i sit Forsvar for Amtmanden mere eller mindre at lægge Skylden over paa Dverflaget og derigjennem paa Arkitekten. Navnlig gjorde det ærede Medlem for Færøerne det, men ogsaa den høitærede Justitsminister gjorde det. Jeg er ved at se den Betænkning efter, hvoraf jeg havde øst mine første Oplysninger, blev en opmærksom paa, at der skjuler sig et uopklaret Punkt her. Det hedder nemlig i Slutningen af Betænkningen, at der er afstøttet Arkitekt Amberg en Erklæring med Hensyn til de betydelige Dversfridelser af Dverflaget, og Arkitekten svarer da, at der vel findes forskellige Grunde, der havde paaført en Forøgelse i de paaregnede Udgifter, nemlig